

عنوان مقاله:

معماری پایدار ، رایانش فراگیر و هوشمند سازی

محل انتشار:

هشتمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

رامتین مرتهب - دانش آموخته دکتری تخصصی معماری و مدرس مدعو، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

ارتباط انسان و رایانه در معماری ، منجر به رویکردهای نوینی است که علاوه بر توجه به افزایش سطوح آسایشکاربران و اعتلای زیبایی های بصری و عملکردهای معمارانه ، عهده دار بهینه سازی انطباق و سازگاری او بامحیط انسان ساخت ، توجه به امور کیفی و دستیابی به مولفه های پایداری است. توجه به رویکردهای تعاملی انسان و محیط و ایجاد چالش ها و نظریه هایی نوین همسو با هوشمند سازی از پیش تا پس از استخراج دادههای مرتبط جهت توجه حداکثری به ویژگی های درون فردی و میان فردی در معماری، نگاهی نوین و حائز اهمیت است که باید بدان توجه داشت. در این مطالعه با هدف نگاهی به نقش هوشمند سازی در معماری و شهرسازی ، به تبیین مطالعات مرتبط در این شاخه، به منظور توجه به نقش سه عامل انسان، معماری و رایانه در ارتباط با یکدیگر پرداخته می شود. روش تحقیق در این مقاله بصورت تحلیلی - توصیفی و روش مطالعاتبصورت کتابخانه ای می باشد.

کلمات کلیدی:

انسان ، معماری انطباقی ، رایانش فراگیر، داده شخصی، هوشمند سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1656006>

